

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

verden er nået frem til, skal vi sige bare tilnærmelsesvis en fastlæggelse af normer og arbejdsmetoder for dette område.

Så skal jeg til hr. Stæhr Johansen sige, at jeg synes ikke, det er den bedste rolle at vælge: dr. Stockmanns; jeg synes, der var andre, der var bedre. Der er andre gamle ord som f. eks.: sammenhold gør stærk, der ville have gjort større indtryk på mig. Men det skal jeg lade ligge. Jeg synes også ligesom hr. Morten Lange, at det er en heltomdigg indsats, hr. Stæhr Johansen har gjort på radiokommissionen og her i dag, næsten som den standhaftige tinsoldat, for dette område.

Hvad angår dette, at gallupundersøgelsen siger, at der er et andet flertal i befolkningen, kan jeg sige, at det er jeg da ikke i tvivl om at der er. Nu kan man jo spørge sig selv: et opinionsfirma, som er, skal vi sige reklamebranchens forlængede arm på mange måder, hvilke spørgsmål stiller det? Og stiller det spørgsmålet til befolkningen på baggrund af en virkelig viden om, hvad tv-reklamer kan føre til, altså hvordan det er gået i andre lande? Vi ved da godt, at mange mennesker, når de bliver spurgt: ønsker De højere skatter og så at slippe for licensen, eller hvad gør De, vil svare nej, så må vi hellere holde på licensen, for man vil hellere beholde den slags punktafgifter; men det er jo ingen baggrund. Der findes i de spørgsmål ikke en virkelig grundlæggende oplysning, før man går ud og stiller dem.

Og jeg må sige, at det er ikke de politiske partiers opgave at føre galluppolitik. Opinionsundersøgelser er til for at sige bl. a., om vi har oplyst befolkningen tilstrækkeligt om de ting, vi vil, om befolkningen er tilstrækkelig oplyst om forudsætningerne for det, de skal træffe bestemmelse om. Og det er jo dér, vi mange gange oplever, at det er de ikke, og vi har ikke slået til i oplysningsarbejdet. Dér tror jeg vi først og fremmest skal sætte ind, også i spørgsmålet om, hvad der videre skal ske

Jeg må sige, at det med, at det danske fjernsyn går hen over hovedet på seerne, det er nu en grov undervurdering af de danske seere. Jeg synes, der er gode udsendelser i dansk fjernsyn, og der er dårlige udsendelser, som der er i alle landes fjernsyn. Der er adskillige serieudsendelser: Magasinet, Horizont, Huset på Christianshavn osv., som får mig til at synes, at der ingen grund er til at beklage sig over alsidigheden. Og jeg synes ærligt og redeligt, at det er noget af et æselspark at sige om dansk fjernsyn, at det har en ringere kvalitet end noget andet fjernsyn. Det er ikke rimeligt over for de mennesker, der arbejder i Danmarks radio og fjernsyn. De har gode ting, de har dårlige ting, de kan være heldige, de kan være uheldige, men at sige, at det ganske simpelt er ringere end alt andet fjernsyn, det synes jeg ærlig talt er et æselspark, som ligger uden for det, man normalt kan tillade sig.

Jeg tror ikke, at andre landes kulturniveau er lavere end det danske, men jeg tror, at det måske er anderledes, og jeg har ikke den fornemmelse, at fordi det er sådan og sådan andre steder, så skal vi lave det på samme måde. Hvert land har sine forudsætninger og sin tradition, og vi har altså på dette område en nordisk tradition, og der kan ikke ændres på disse ting. Og så vidt jeg ved, har den tidligere statsminister helt klart givet udtryk for den opfattelse, at spørgsmålet om reklamefjernsyn er et spørgsmål også om en nordisk beslutning, og vi kan ikke ændre på disse ting, uden at der er nordisk enighed om det. Jeg går ud fra, at hr. Stæhr Johansen vil være enig i denne beslutning.

Men jeg vil gerne gøre den bemærkning, at jeg synes, at i en tid, hvor vi alle sammen skal være mere og mere ens og vi måske skal ind i et større marked med hele den påvirkning, som dér findes, bliver det sværere og sværere at bevare sin egen identitet; derfor synes jeg, det er en udmærket ting, at vi i de nordiske lande fastholder den tradition, vi har, og passer på, hvordan vi benytter